

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XV. Magdalena Christi sitim lacrymis explet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Sed sapit; en niueas irrorat lacryma plantas.
 Sic pia gemma suum dotat & ornat ebur.
 Nescio ad istud ebur num plus orneris, an ornes,
 Cui nouus argenteo de pede creuit honos?

E L E G I A X V.

MAGDALENA CHRISTI *sitit*
lacrymis explet.

NIL æquè ardet amans Deus, ac mera pocula
 luctus,
 Dulce sitibundus cor cui torret Amor:
 Idque epulas inter, festique theatra Lyæi,
 Magdala quid cessas? applue pocula Deo.
 Lumina vtrinq; tument biuios meditantia riuos,
 Riuos queis Hyalo purior vnda fluit.
 Crystallo liquente Dei caput omne coronas,
 Et satias lymphâ lene-fluente pedes.
 Par liquor in riguum pectus descendit I E S V;
 Ora madent, gremij vallis eburna natat.
 Anne putas, sitit vsque meras queis affluis vndas?
 Fors satur est lymphis C H R I S T V S, vt antè
 mero.
 Despuit ille grauis, fastidia cruda Lyæi,
 Et satur ille mero pascet ab anne sitim?
 Num liquor hic tanti est? sal vt lacrymabile
 luctus
 Plus omni sapiat nectare, vite, fauo?
 Hic quod agat, nihil est, succo dolor asper amaro:
 Nil ad pocula facit lacryma nata queri.
 Inuitat tamen illa, trahitque, tenetq; Tonantem;
 Suauior ô mannâ, nectare, melle, mero!

Si

Si vel gutta pluat, cor ebriat illa Tonantis.
 Non sat gutta tibi, flumina tota vomis.
 Rursus inexhaustis mergis vestigia riuus,
 Et rursus calidis te dolor vrit aquis.
 Sit satis hoc: quid adhuc turgēt tibi lumina fletu?
 Feta nouum in partum, credo, doloris eunt.
 Inde nouam cœnam sibi CHRISTVS, & altera
 poscit
 Pocula, & augusto xenia digna toro.
 Sic reor: an renuat tam prompti munera fontis,
 Torridus in Solymis ille sititor agris?
 O quoties (memini) dum mille pererrat cremos,
 Puluereo in nimbo torruit ora sitis:
 Et (nisi me fallant sæui læua omina fati)
 Ah! Sitio, Sitio, vox morientis erit.

ELEGIA XVI.

Vngentem MAGDALENAM *suâ gratiâ*
 CHRISTVS *ungit.*

In calidas ebullit aquas, liquidasque querelas,
 Igneus ardentis cordis alumnus Amor.
 Enthea viuaci vis eliquat igne medullas,
 Vnde fluunt riguis balnea pura genis.
 Et verò fluxere. bibit sat planta tot imbres.
 Claude genas, fontes Magdala claudite tuos.
 Sic ego, sic mecum concors tibi suaferit hospes:
 Sat modò lauisti, lassa recumbe toro.
 Fors aliquis dicet conuiua benignus Amanti,
 Cui mollis tenero sit fibra ficta luto:
 CHRISTVS amans nardū sitit, & sitit ebria nardo
 Balsama: balsameâ perplue fruge pedes.